

hanc vocem non Principis, sed bouis esse, regessit. *Rex Angliae Jacobus ita se cum Mosis oblectauit, vt aliquando se, si altero eorum, libris aut regno carendum esset, regno potius, quam libris carere velle, dignissima Regia Maiestate verba protulerit; cum Magnatibus hisce unica iucunditas & literis expeditanda fuerit.* Bene enim sine dubio pensicularunt ea, quae Iulius Caesar Scaliger seria aestimatione publico usui dicauit his verbis: Etsi non omnes scientiae utiles sunt ad machinas farinarias conficiendas, tamen exuunt animum inscitiae rubigine, eumque acuunt. Pietatem speciatim quod attinet, bonarum mentium est, etiam absque spe temporalis retributionis metuve supplicii peccata fugere, *DEVM colere, atque ad virtutem tanquam ad saxum adhaerescere;* eo magis, quia etiam Ethnici quidam ita animati fuere, praecipue vero Seneca, qui, et si scirem, dixisse fertur, omnes homines ignoturos, tamen nihil faciem contra honestatem; & suffragatus illi est Philosophus, nomine Peregrinus, dum, Virum sapientem non peccaturum, asseruit, etiamsi peccasse eum Dii atque homines ignoraturi forent; non enim poenae aut infamiae metu non esse peccandum, sed iusti atque honesti studio officioque; citante Agellio l. XII. c. II: Noctium Atticarum. In suggillationem nostri dicta haec sint, si non praestet fides, quod praestitit infidelitas, inquit Hieronymus, de eiusmodi Ethnicorum exemplis. Ex Christianorum enim coetu imitari prae caeteris fas esset Ludouicum, Franciae Regem, Chrysostomum, & Anshelmum, qui e conspectu quidem nostro se abstulerunt, exempla vero dictorum & factorum post se reliquerunt, dum hic: Si hinc, ait, peccati honorem, inde inferni dolorem corporaliter cernerem, & necessario uni eorum immergi deberem, prius infernum, quam peccatum appeterem; de illo Eudoxiam Imperatricem multa mala ipsi minantem, ministri, Frustra, allocuti sunt, hunc hominem terres, nihil enim, nisi peccatum timet. Iste potius mortem appetere, quam in peccatum lethale consentire a Blanca, matre regia, dicitur. Verum, vt extremum habeat aliquid non tam Rhetorum, quam Censorum more habita Oratio mea, & ego ante dicendi finem faciam, quam vos attente me audiendi, concludam lepidissimo Ciceronis dicto: Virtus si oculis cerneretur, mirabiles amores excitaret sapientiae, quibus ipsis verbis haec omnia quasi in compendio nobis ob oculos posuit.

Cum igitur Clarissimus, Humanissimus atque Doctissimus DN. M. GVILIELMVS BREVSSERVS fatis concesserit, & in-

coe-